

Maria heeft geen tranen meer

Bloed kruipt soms letterlijk waar het niet gaan kan. Met name in het palingdorp Volendam. Daar huilde een betonnen Mariabeeld dikke tranen van bloed. Mensenbloed. 'een wonder!' riep half Volendam opgetogen. Maar toen wij gingen kijken troffen we Maria's wangen brandschoon aan. Er was een Volendamse -Miep Kraak- langs geweest. Met een duizend-dingen-doekje. "Ik ben zó verschrikkelijk verliefd op Onze Lieve Heer! Ik zou al mijn behang ook wel vol met zijn gezicht willen hebben!" **Hille Kok (54)** windt er in haar propere Volendamse woning geen doekjes om: ze is nu al twaalf jaar 'in' Jezus Christus, die zich middels visioenen aan haar pleegt voor te doen. Sterker nog: ook Jezus' Moeder, die bekend staat als de HEILIGE MAAGD MARIA, richt in verschijningen veelvuldig het woord tot Hille. Dat kan onder de afwas zijn, tijdens het stofzuigen, of middenin de nacht. 'Want', weet Hille, "God kent geen tijd." De hemel weende een druilerig regentje boven het fameuze palingdorp toen we het binnenreden ten einde Het Wondér met eigen ogen te aanschouwen. Immers: in de prachtige Mariakapel -te danken aan- de niet aflatende vererings-actie van Hille Kok, staat sinds jaar en dag een vrouwshoog beeld van Maria. Ze gaat gekleed in een lang wit gewaad met daaroverheen een hemelsblauwe, met goud afgebiesde mantel. Haar pose, met die afhangende, iets van de heupen wijkende armen en die naar het publiek gekeerde handpalmen heeft iets koket-onschuldigs.

Beteuterd

Maar sinds de nacht van de Eerste op de Tweede Pinksterdag rolden er uit de ogen van deze betonnen Madonna tranen Van bloed. Van mensenbloed...Welaan: dát wilden we wel eens van nabij aanschouwen. Wie schetst onze schrijnende teleurstelling toen bleek dat het aanminnig gelaat van Maria van alle smetten vrij bleek te zijn. Was een anonieme Volendamse huisvrouw ons die vorige woensdagavond voor geweest. Kinderen hadden haar met een duizend dingen doekje in haar hand over het hek van de kapel zien klauteren waarna ze met de spreekwoordelijke poetsdrift die de Volendamse, dames eigen is, het mensenbloed van dé Heilige Wangen verwijderde. Daar sta je dan met je goeie gedrag. Het plantsoen werd druk betreden door dames, heren en kinderen die zich een wijle aan de hek spijlen vastklampte en in volle beteuring opstaarden naar het verdwenen mirakel. De andere kant, zou Hille ons naderhand uiteenzetten, "had hard toegeslagen." Want we gingen natuurlijk naar deze Volendamse voorvechtster van DE HEILIGE MAAGD om verhaal. Hoe nu? Had Maria geen verdriet meer? Hille: "Ik zal je iets vertellen wat ik nog nooit iemand verklapt heb. In mijn laatste visioen verscheen de Moeder Gods huilend voor me. Huilend! Ze sprak en zei: "Hilletje, bid voor de paus. Want die heeft het heel erg zwaar. Ja, schrijf dat maar op, want het is een opdracht. Regelrecht van Maria zelf."

Wie is **Hille Kok**, dat ze zo uitzonderlijk uitverkoren is? Een jong ogende, kittige moeder van vier kinderen en oma van drie kleinzoons die twaalf jaar geleden frivoler was dan vroom. Toen brak de **19de april 1985** aan. Hille bevond zich met een buurvrouw in het Franse bedevaartsoord Lourdes en was doende om onder een hitte van 30 graden celsius de kruiswegstatie te volbrengen. Hierbij gaat het om een met 14-afbeeldingen-(staties) gelaardeerde, verkorte versie van de weg die Jezus destijds met het kruis op Zijn rug diénde af te leggen. Bij elke statie dient de gelovige even te verpozen om enkele gebeden te prevelen. Bij DE DERDE STATIE, de zogeheten eerste kruisval, werd de toen 42 jarige Hille Kok bevangen. Ze kreeg het steenkoud, barstte in huilen uit, beefde, rilde... Drie volle etmalen was ze ziek, liep haar lichaam vanuit alle gaten en poriën leeg. Achteraf ervaart ze dat als haar Grote Zuivering, Want daarna begonnen de verschijningen van Maria én, in een minder krap gestelde regelmaat, die van Jezus.

Telgen van 'Pilika'

Haar man, Jan Kok (58), moest er aanvankelijk even aan wennen.

Hij is één van de elf kinderen van Bruin 'Pilika' Kok en 'tante Marietje' Casembrood, die in Hoorn hun fameuze bruine café --De Volendammer-- tot zulke bekendheid wisten op te stoten dat Pierre Kartner er de inspiratie vond voor zijn wereldhit: *Het Kleine Café aan de Haven*. Het was dan ook in die ambiance, dat Jan Kok in onvervalst Voléndams vanachter de tapkast aankondigde: "Hille is HEILIG geworden Ze doet praten met Maria. Hoe vind je die! Ik vind alles best". En dat was dat. Volendammers maken van hun hart geen moordkuil. Het was diezelfde Jan Kok die maandagmorgen op de Tweede Pinksterdag om half negen de hond uitliet en meteen even een jerrycan water meenam voor de bloemen bij de Mariakapel. Zo ontdekte hij de gerronnen 'bloédtranen' die de serene gelaatstrekken van de stenen Dame akelig ontsierden. Die aanblik was genoeg om Jan onthikt naar huis te doen rennen om, ge-wapend met een fotocamera en met Hille in zijn Kielzog, weer naar het kapelletje terug te snellen. Nieuws wint het in Volendam van een hazewindhond, dus even later leek het Boelenspark wel een Pinkpopveld. Honderden mensen dromden samen voor het theatertje om de wonderbaarlijke huilbui op beeld vast te leggen. Er ontstonden drie kampen. "Die van Volendam" zijn van origine een God-vrezend vissersvolk van Rooms-Katholieke signatuur, dus de mensen die er een Goddelijk teken in zagen waren in de meerderheid. Daarnaast had je de wereldse twijfelaars die luidkeels lucht gaven aan hun overtuiging dat er een rotgeintje was uitgehaald met "het heilige huisje van Hille Kok", en anders niks. Het derde kamp, dat der bedachtzamen, liet de roemruchte Volendamse handelsgeest waaien door te redeneren: "Wonder of geen wonder: dit geeft misschien bussen vol bedevaartgangers, en die moeten allemaal eten, drinken en souvenirs kopen. Lang leve Marial". De laatsten leken de wind mee te krijgen, want de-Huilende-Maria trok maandag, dinsdag en woensdag duizenden kijkers van heinde en verre, plus complete reportagetreinen van binnen- en buitenlandse persmedia. Totdat woensdagavond dus die ene onbekende vrouw opdoemde met haar duizend-dingen-doekje, en het hele sprookje met enkele zeer bedreven poetsbewegingen uit de wereld veegde. Klaar. -Volendam had geen variant van Lourdes of Fatima te worden-. Met Jantje Smit is er al weer 'reuring' genoeg.

Duivels geluid

Op de altijd van toeristen vergeven Havendijk, waar de wereld welig tiert, deed al snel na de ontdekking van de bovennatuurlijke bloedsporen in het Boelenspark het gerucht de ronde dat Maria in de nacht tussen de Eerste en de Tweede Pinksterdag minder devoot bezoek heeft gehad van vier knapen. Minstens één van hen zou gewond zijn geweest en zou een beetje van zijn bloed hebben 'medegedeeld' aan de wangen van de Beeldige Maagd. Ook de politie neigt naar een soortgelijke gang van zaken. Hille Kok en haar niet onaanzienlijke achterban vertalen dit soort verhalen tot duivelse praat uit het hol van de tegenpartij, (van de ongelovigen). Immers: de emmers vol bloemen binnen het afgesloten hek rondom de sokkel van de mismoedige Madonna waren geen millimeter van hun plaats geweest! Dronken jongelui die, gehuld in het duister van de nacht, dat soort ongein bedrijven gaan niet zo omzichtig te werk. Trouwens: je hebt maar met je tengels van andermans onderwerp van devotie en respect af te blijven. Nee-nee: HIER IS SPRAKE VAN EEN WEZENLIJK WONDER. De wereld zal nog raar staan te kijken wanneer blijkt dat de ranke Dame in het blauw andermaal bloedrode tranen zal hebben geplengd. En die kans is niet gering, want God is niet van gisteren. Achter één van de sierdeuren in de kraakheldere doorzon-sstraatjes rondom het Boelenspark woont de vrouw met het duizend-dingen-doekje. Ze houdt zich gereed.